

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง เก็บรักษาซาร์ทของความซื่อสัตย์ของคุณ ละทิ้งความหยิ่งยโสของความรู้ใดๆ และเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกหลักของคุณมหาวิระ (นักรบที่กล้าหาญ)?
- คำตอบ:** ลูกมหาวิระจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ มหาวิระหมายถึงผู้ที่มีพลังมหาวิระมีความสุขอย่างสม่ำเสมอและมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาไม่มีความหยิ่งยโสของร่างกาย แม้แต่น้อย สิ่งนี้คงอยู่ในสติปัญญาของคุณๆ มหาวิระเช่นนั้นว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณและบapakำลังสอนพวกเขา

โอมซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิต: ลูกกำลังนั่งที่นี้ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือจิตวิญญาณหรือไม่? เพราะพ่อรู้ว่านี่เป็นสิ่งที่ยากลำบากเล็กน้อย เป็นในสิ่งนี้ที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ผู้ที่นั่งที่นี้ในสภาพของสำนึกเป็นดวงวิญญาณนั้นเรียกว่ามหาวิระ ผู้ที่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและผู้ที่จดจำพ่อก็เรียกว่ามหาวิระ เฝ้ามองถามตนเองเสมอว่า: ฉันมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกกลายเป็นมหาวิระด้วยการจดจำระลึกถึง, นั่นคือลูกกลับมาสูงสุด ผู้คนของศาสนาอื่นที่มาไม่ได้กลับมาสูงสุดเพราะพวกเขามาในภายหลัง ลูกกลับมาสูงสุดตามลำดับกันไป การเป็นผู้ที่สูงที่สุดหมายถึงการมีพลังและเป็นมหาวิระ ดังนั้นลูกมีความสุขอยู่ภายในว่าลูกคือดวงวิญญาณและพ่อของคุณดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังสอนลูก พ่อรู้ว่าลูกบางคนก็ได้แสดงซาร์ทของลูกให้เห็น 25% และบางคนก็แสดงให้เห็น 100% บางคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงเท่านั้นจาก 24 ชั่วโมง ดังนั้นนั่นเป็นก็เปอร์เซ็นต์? ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากกับตนเอง ลูกต้องค่อยๆ กลายเป็นมหาวิระทีละน้อย ลูกไม่สามารถจะกลายเป็นสิ่งนี้ได้ทันที; สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม อย่าได้คิดว่าผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มาจะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขาพิจารณาว่าธาตุบราห์มา, บ้าน, เป็นดวงวิญญาณสูงสุด และพวกเขาพูดถึงตนเองว่า นั่นคือบราห์มาเช่นกัน ใครก็ตามไม่สามารถจะมีโยคะกับบ้านได้ เวลานั้นลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกแต่ละคนต้องดูซาร์ทของลูกและถามตนเองว่า ใน 24 ชั่วโมงลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลานานเท่าไร เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้า ลูกต้องบอกทุกคนว่า พ่อเพียงแค่พูดว่า มานมานะบาฟ! นั่นคือพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือนานรับใช้ที่ลูกต้องทำ ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับผลมากเท่านั้น ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้อย่างชัดเจน แม้แต่ลูกๆ มหาระติที่ดีมากก็ไม่เข้าใจประเด็นนี้อย่างสมบูรณ์ สำหรับสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกไม่สามารถได้รับรางวัลโดยที่ไม่เพียรพยายาม บาบาเห็นว่าบางคนก็เขียนซาร์ทของเขาและส่งมา ในขณะที่ผู้อื่นไม่แม้แต่จะเพียรพยายามที่จะเขียนซาร์ทนั้น พวกเขามีความหยิ่งยโสของความรู้ของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเพียรพยายามใดๆ ที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง พ่ออธิบายว่าสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ลูกต้องจับตาตนเองและดูว่าซาร์ทของลูกเป็นเช่นไรและจดลงไป บางคนพูดว่าพวกเขาไม่มีเวลาที่จะเขียนซาร์ทเลย สิ่งหลักที่พ่อพูดคือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำอัลฟา ลูกนั่งที่นี้เป็นเวลานานแค่ไหนก็ถามใจตนเองในตอนนี้: แล้วฉันอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานานแค่ไหน? เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่, ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง และก็ไม่เป็นไรหากลูกจะควงงจักรด้วยเช่นกัน เราต้องกลับไปกับบาบาอย่างแน่อน เราต้องกลับไปหลังจากที่เรากลับมาบริสุทธิ์และสโตประธาน ลูกต้องเข้าใจประเด็นนี้อย่างดีมาก บางคนก็ลืมสิ่งนี้ทันทีที่บอกพวกเขา พวกเขาไม่ได้บอกซาร์ทที่แท้จริงของตนเองแก่บาบา มีมหาระติมากมายที่ไม่เคยบอกสัจจะ คำพูดที่หลอกลวงนั้นคงอยู่มาจนถึงครั้งวงจร และดังนั้นจึงเป็นราวกับว่าความหลอกลวงนั้นได้ถูกกำหนดไว้ภายในพวกเขา คนธรรมดาที่เขียนซาร์ทของพวกเขาในพื้นที่ พ่อพูดว่า ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงบาปของลูกก็จะถูกเผาไปและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะไม่กลับมาบริสุทธิ์เพียงด้วยความรู้ แล้วจะมีประโยชน์อะไร? ลูกเรียกหาเพื่อให้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้ลูกจำเป็นต้องมีการจดจำระลึกถึง แต่ละคนควรจะแสดงซาร์ทของตนด้วยความซื่อสัตย์ เมื่อลูกนั่งที่นี้เป็นเวลา 45 นาที ลูกต้องตรวจสอบและดูว่าในช่วงระยะเวลานั้นลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเป็นเวลายาวนานแค่ไหน บางคนก็ละอายอย่างมากที่จะบอกสัจจะ พวกเขาไม่ได้บอกสัจจะกับพ่อ พวกเขาเพียงแค่ให้ข่าวของงานรับใช้ที่พวกเขาทำ และที่พวกเขาได้อธิบายให้แก่ผู้คนมากมายแค่ไหน และที่พวกเขาได้ทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น แต่พวกเขาไม่ได้เขียนซาร์ทของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของเขา พ่อพูดว่า เป็นเพราะการไม่อยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำ

ระลึกถึงที่ลูกศรของลูกจึงยังไม่ตรงเป้า ไม่มีผลกำลังในดาบของความรู้ของพวกเขา พวกเขาสามารถถ่ายทอดความรู้แต่หากไม่มีโยคะก็เป็นสิ่งที่ยากที่ลูกศรของเขาจะยิงตรงเป้า บาบาพูดว่า ลูกไม่มีการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่ง 5 นาทีจาก 45 นาทีที่ลูกนั่ง บางคนก็ไม่รู้แม้กระทั่งวิธีที่จะพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและวิธีที่จะจดจำพอ บางคนพูดว่าพวกเขาอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสม่ำเสมอ บาบาพูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะมีสภาพนั้นในตอนนั้น หากลูกมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ, ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก และลูกก็จะรู้แจ้งอย่างสมบูรณ์ด้วยความรู้ ด้วยการอธิบายเล็กน้อยแก่ใครบางคน, ลูกศรของลูกก็จะยิงตรงเป้า อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกไม่สามารถกลายเป็นนายของโลกเพียงเช่นนั้น! มายาได้นำโยคะของสติปัญญาของลูกจากทิศทางเดียวไปสู่อีกทิศทางอื่น ลูกจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตรของลูก ฯลฯ เมื่อใครบางคนต้องเดินทางไปต่างประเทศ เขาก็เริ่มที่จะจดจำเพื่อนฝูงและญาติมิตร เรือกลไฟและเครื่องบิน ฯลฯ ความปรารถนาที่จะไปต่างประเทศของพวกเขานั้นก็ตั้งขึ้นสติปัญญาของพวกเขา และนั่นก็ตัดโยคะของสติปัญญาของพวกเขาอย่างสมบูรณ์ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะปกป้องสติปัญญาของลูกจากการไปสู่ทิศทางอื่น ลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ควรแม้แต่จะจดจำร่างนี้ ลูกจะไปถึงสภาพนั้นในเวลาสุดท้าย แต่ละวันยิ่งลูกเพิ่มการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเท่านั้น ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร, รายได้ของลูกก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น หากลูกจากร่างของลูกในเวลานี้ ลูกจะไม่สามารถหารายได้นี้ ลูกจะกลายเป็นทารกเล็กๆแล้วลูกจะหารายได้ประเภทใด? แม้ว่าดวงวิญญาณจะนำสันสการ์ไปกับเขา แต่ก็ยังจำเป็นต้องมีครูเพื่อเตือนเขา พ่อก็เตือนลูกด้วยเช่นกัน: จดจำพ่อ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมามีชีวิต พวกเขาพิจารณาว่าการอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเป็นสิ่งที่สูงส่ง เหตุนี้เองพวกเขายังคงอาบน้ำในแม่น้ำคงคากันต่อไป บาบาก็มีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านเคยมีกูรูมากมายด้วยเช่นกัน พวกเขาไปอาบน้ำในน้ำ ที่นั่นการอาบน้ำของลูกเกิดขึ้นในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่สามารถกลับมามีชีวิตได้หากไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าโยคะ นั่นคือการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง อย่าคิดว่าความรู้คือการอาบน้ำ มันคือโยคะที่กำลังอาบน้ำ ความรู้คือการศึกษาลำเรียน, แต่โยคะคือการอาบน้ำซึ่งบาปของลูกถูกตัดออกไป มีสองสิ่งคือความรู้และโยคะ เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดจะถูกเผาไป พ่อพูดว่า ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะกลับมามีชีวิตและสัจประธาน พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก อย่าลืมน้ำบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ ความรู้เป็นวิธีของการหารายได้ การศึกษาและการจดจำระลึกถึงเป็นสองสิ่งที่แยกจากกัน ญาณและวิญญาณ: ญาณหมายถึงการศึกษา และวิญญาณหมายถึงโยคะ ซึ่งคือการจดจำระลึกถึง อะไรสูงส่งกว่ากัน: ความรู้หรือโยคะ? การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนั้นสูงมาก เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกทั้งหมดจะไปสวรรค์ ยุคทองเป็นสวรรค์และยุคเงินเป็นกึ่งสวรรค์ ลูกจะไปที่นี่และได้รับตำแหน่งหรือฐานะของลูกตามที่ลูกศึกษาลำเรียนมากมายเท่าไร อย่างไรก็ตามโยคะเป็นประเด็นหลัก ลูกสามารถอธิบายความรู้นี้ได้ทั้งที่ธรรมการและพิพิธภัณฑ์ แต่ลูกไม่สามารถอธิบายโยคะได้ ลูกสามารถพูดเพียงคำว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ อย่างไรก็ตามลูกให้ความรู้มากมาย พ่อพูดว่า ก่อนอื่นใดบอกประเด็นนี้แก่พวกเขา: พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ ลูกได้สร้างรูปภาพจำนวนมาก ฯลฯ เพื่อที่จะให้ความรู้นี้ แต่ไม่จำเป็นต้องใช้รูปภาพเพื่ออธิบายโยคะ รูปภาพเหล่านี้ลูกสร้างขึ้นเพื่อที่ลูกจะสามารถอธิบายความรู้ได้ ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ, ความหยิ่งยโสทั้งหมดทางร่างกายของลูกก็จะหมดลงโดยสิ้นเชิง ลูกต้องใช้ปากของลูกในการที่จะพูดความรู้ อย่างแน่นอน มีประเด็นเดียวเท่านั้นในโยคะ-ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ อย่างไรก็ตามจำเป็นต้องใช้ร่างกายเพื่อที่จะศึกษาลำเรียน ลูกจะสามารถศึกษาลำเรียนหรือสอนโดยที่ไม่มีร่างกายได้อย่างไร? พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องมีโยคะกับท่าน แต่ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อเองมาและสอนลูก มนุษย์ไม่สามารถสอนสิ่งนี้แก่มนุษย์ได้ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ของดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ประเด็นเหล่านี้ต้องใช้ความเข้าใจเป็นอย่างยิ่ง บอกทุกคนให้จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะตระหนักว่าโลกใหม่กำลังจะถูกสร้างขึ้นเพื่อพวกเขาจะได้จดจำระลึกถึงพระเจ้า ในเมื่อพวกเขาไม่ได้แม้แต่จะตระหนักในสิ่งนี้แล้วเหตุใดพวกเขาจึงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้? ลูกรู้ว่ามิเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาพูดว่าขอคารวะต่อเทพบราห์มา และจากนั้นในเวลาสุดท้ายพวกเขาก็พูดว่าขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา พ่อฉันสูงสุดเหนือสิ่งใด แต่พวกเขาไม่รู้ว่าท่านคือใคร ถ้าท่านนั้นอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน พวกเขาจะก้มลงให้แก่ใคร? พวกเขาพูดโดยที่ไม่มีความเข้าใจถึงนัยสำคัญของสิ่งที่พวกเขาพูด ที่นี้ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ลูกต้องไปสู่ดินแดนนิพพาน, ดินแดนแห่งความเจียบสงบ มีดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นั่นคือดินแดนแห่งสวรรค์ ลูกจะไม่เรียกนรกว่าเป็นดินแดน คำพูดนั้นง่ายมาก ศาสนาของพระคริสต์จะดำเนินต่อไปอีกนานแค่ไหน? พวกเขาไม่รู้สิ่ง

นี่ พวกเขาพูดว่าดินแดนสุชาติมีอยู่เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ นั่นหมายความว่าเคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพ ดังนั้นเมื่อ 2000 ปีมาแล้วนับตั้งแต่ศาสนาคริสต์ได้ปรากฏขึ้นก็จะต้องมีศาสนาเทพอีกครั้ง สถิติปัญญาของมนุษย์ไม่ได้ทำงานเลย เนื่องจากการไม่รู้ถึงความลับของละคร พวกเขาจึงเฝ้าแต่วางแผนมากมาย ผู้เป็นแม่ที่แก่ชราที่ไม่สามารถเข้าใจประเด็นเหล่านี้ได้ พ่ออธิบาย: เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทั้งหมด ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าใครบางคนจากไปสู่อินแดนนิพพาน แต่ก็ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พวกเขามีความเป็นมิตรของครูเพื่อที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ มีอาศรมมากมายสำหรับผู้ที่อยู่ในวัยเกษียณ มีผู้เป็นแม่อยู่มากมายด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่นั่นได้ด้วยเช่นกัน พ่อหนึ่งทีและอธิบายแก่ลูกถึงความหมายของสภาพของการปลดเกษียณ ในเวลานี้ลูกทั้งหมดอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ทั้งโลกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ มนุษย์ทั้งหมดที่ลูกเห็นนั้นอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ สัตว์ครูเดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปสำหรับทุกคน ทุกคนต้องกลับไป ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างดีมากก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เวลานี้เรียกว่า “เวลาแห่งการตัดสิน” ผู้คนไม่มีความหมายของ “เวลาแห่งการตัดสิน” ลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ตามลำดับกันไป ด้วยเช่นกัน จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ทุกคนต้องเข้าใจว่าเวลานี้พวกเขาต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณต้องไปอยู่เหนือเสียง และพวกเขาทั้งหมดก็จะลงมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาซ้ำ อย่างไรก็ตามหากลูกกลับไปในขณะที่จดจำพ่อ, ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูง ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่ทำกรรมที่สกปรกหรือลึกลับใดๆเลย ลูกสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญด้วยโยคะ ไม่ใช่ด้วยความรู้ ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ เพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่สามารถกลับไปยังดินแดนแห่งความสงบได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น พวกเขายังคงลงมาในเวลานี้ ผู้ที่ยังคงเหลืออยู่ที่นั่นก็จะลงมาเรื่อยๆด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างมาก ลูกสามารถได้รับความช่วยเหลือที่ดีมากที่นี่ ลูกได้รับพลังจากกันและกัน ผละกำลังของลูกเพียงไม่กี่คนกำลังทำงาน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าภูเขาโกวันทันถูกยกขึ้นมาด้วยนิ้วของความร่วมมือ ลูกคือโกปและโกปี เทพแห่งยุคทองนั้นไม่ได้เรียกว่าโกปหรือโกปี เป็นลูกผู้ที่ให้นิ้วของความร่วมมือของลูก ลูกเชื่อมโยงของสถิติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียวเพื่อที่จะเปลี่ยนยุคเหล็กให้กลายเป็นยุคทองและนรกเป็นสวรรค์ ด้วยการมีโยคะที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องไม่ลืมประเด็นเหล่านี้ ลูกได้รับพลังนี้ที่นี่ ภายนอกนั้นก็มีมิตรของมนุษย์ที่เป็นเช่นปีศาจ เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่นั่น ลูกไม่สามารถจะคงอยู่อย่างไม่สั่นคลอนได้ที่นั่น ลูกต้องการชุมนุมนี้ เมื่อลูกทั้งหมดนั่งด้วยกันที่นั่นอย่างมั่นคงลูกก็สามารถได้รับการช่วยเหลือ ไม่มีธุรกิจใดๆ ที่นี่ และดังนั้นสถิติปัญญาของลูกไปที่ไหน? เมื่อลูกอยู่ข้างนอก ธุรกิจของลูกและบ้านเขา จะดึงลูกอย่างแน่นอน ที่นั่นไม่มีอะไรเช่นนั้น บรรยายาศที่นั่นดีมากและบริสุทธิ์ ตามละครลูกกำลังนั่งอยู่ห่างออกไปไกลที่สถานบันเนินเขา อนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ได้มีการแสดงภาพสวรรค์อยู่เหนือเพดาน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะแสดงสิ่งนั้นที่ไหน? ดังนั้นบาบาพูดว่า เมื่อลูกมาและนั่งที่นี่, ตรวจสอบดูว่าลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่ ลูกควรเฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จับตาดูซาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก และดูว่าลูกจดจำพ่อเป็นเวลานานแค่ไหน สถิติปัญญาของลูกเร่งร้อนไปที่ใดในเวลาของการจดจำระลึกถึง?
2. ในช่วงเวลาของการตัดสินนี้ จงเพียรพยายามที่จะไปอยู่เหนือเสียง พร้อมกับการจดจำระลึกถึงพ่อ แน่หนอลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าได้ทำกรรมที่สกปรกใดหรือลึกลับใดๆเลย

พร: ขอให้ลูกสำเร็จแจ่มใสและมีความสุขในหัวใจและอยู่อย่างเต็มเปี่ยมไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เมื่อพวกเขาสร้างรูปปั้นของเทพพวกเขามักจะแสดงใบหน้าที่มีรอยยิ้ม (ร่างสำเร็จแจ่มใส) พวกเขาแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จแจ่มใสในภาพลักษณ์ของอนุสรณ์ของลูกในเวลานี้ การเป็นคนสำเร็จแจ่มใสหมายถึงการเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ เพียงผู้ที่เต็มเท่านั้นที่สามารถอยู่อย่างสำเร็จแจ่มใสได้ หากมีการขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลบางอย่างลูกก็จะไม่อยู่อย่างสำเร็จแจ่มใส ไม่ว่าใครพยายามที่จะสำเร็จแจ่มใสมากแค่ไหนเขาก็อาจจะหัวเราะภายนอก แต่ไม่ได้อยู่ในหัวใจของเขา ในขณะที่ลูกยิ้มในหัวใจ

เพราะลูกเป็นคนร่าเริงแจ่มใสและเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมด
คติพจน์: เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ให้บัญชีของลูกของการสะสมสมบัติที่มีค่าทั้งหมดเต็มเปี่ยม

*** โอม ชานติ ***